
Aina kasvava usko

By David Wilkerson

August 6, 2001 "Apostolit sanoivat Herralle: Lisää meille uskoa" (Luuk. 17:5). Miehet, jotka kuuluivat Kristuksen lähipiiriin, pyysivät jotain tärkeää Herraltaan. He tahtoivat suuremman ymmärryksen uskon tarkoituksesta ja teoista. He tarkoittivat, "Herra, minkälaista uskoa haluat meiltä? Paljasta meille, mikä on Sinun mielesi mukaista. Me tahdomme käsittää uskon sen täydellisimmässä merkityksessä."

Päällisin puolin heidän pyyntönsä näytti suositeltavalta. Silti minä uskon, että opetuslapset pyysivät tätä Jeesukselta, koska he olivat hämmentyneitä. Edellisessä luvussa Kristus oli saattanut heidät hämmennyksiin sanoessaan, "Joka vähimmässä on uskollinen, on paljossakin uskollinen... Jos siis ette ole olleet uskolliset väärässä mammonassa, kuka teille uskoo sitä, mikä oikeata on?" (16:10-11).

Jeesus tiesi, että Hänen seuraajiensa liha tahtoi välttää sitä, mitä he pitivät pienempinä uskon asioina. Siksi Hän sanoikin heille, "Jos olette uskollisia pienissä asioissa, uskon perusasioissa, olette uskollisia myös suuremmissa asioissa. Osoittautukaa siis luottamuksen arvoisiksi uskon perusasioissa. Kuinka teihin muuten voitaisiin luottaa syvällisemmin?"

Jos olisimme rehellisiä, myöntäisimme olevamme Jeesuksen opetuslasten kaltaisia. Myös me haluamme edetä suoraan uskon suuriin asioihin, sellaisen uskon saamiseen, joka siirtää vuoria. Ja kuten opetuslapset, me arvioimme uskoa usein näkyvien tulosten kautta.

Ajatelkaa kaikkia niitä ihmisiä, joiden me ajattelemme omistavan suuren uskon. Suurin osa sellaisista on tehnyt huomattavia asioita valtakunnan puolesta: ruokintaohjelmia, köyhien ja puutteessa elävien palvelemista, suuria seurakuntia, Raamattuopistoja, lähetystyötä.

Ajatelkaamme Yrjö Milleria, miestä, joka rakennutti orpokoteja Englantiin ja auttoi sijoittamaan Kiinan sisämaan lähetystyöhön. Miller ei milloinkaan pyytänyt taloudellista tukea. Sen sijaan hän rukoili jokaista penniä näihin jumalallisiin tekoihin, valtavia summia, jotka tulivat usein viime hetkellä. Tänä päivänä monet kristityt tunnistavat Millerissä tiivistelmän uskon miehestä.

Ajatelkaamme myös Rees Howellsia, miestä, joka tunnetaan "esirukoilijana". Howellsin elämäkerta on täynnä kertomuksia ihmeellisistä vastauksista hänen esirukouksiinsa. Tämä mies osti kiinteistön toisensa jälkeen Jumalan valtakunnan käyttöön, kaiken uskon kautta. Kuten Miller, Howells rukoili jokaista senttiä ajallaan. Jotkut pitävät hänen suurta työtään uskon toisena määritelmänä.

Samalla tavalla monet Times Square -kirkossa kävijät tuntevat Jumalan palvelemisesta täällä. Heidä ihmetyttää ne uskomattomat rakennukset, jotka Herra on järjestänyt, koostuen kokonaisuudesta korttelista Broadwayllä, ja kaikki maksutonta. He näkevät meidän "Saaran huone" -ohjelmamme naisia varten, "Korppikotkarekkamme" ruokkivan syrjäytyneitä, ja muita uskon tekoja. Ja meille kerrotaan, "Teidän johtajienne täytyy olla suuriuskoisia ihmisiä. Katsokaa näitä uskomattomia tuloksia."

Seurakuntamme sai vähän aikaa sitten kirjeen eräältä vankitoverilta, joka on nyt kristitty ja postituslistallamme. Hän oli kuullut minun sanovan saarnakasetilla, "Se päivä saattaa tulla, kun minun on mentävä vankilaan saarnaamaan homoseksuaalisuutta vastaan." Nuori mies vakuutti, että jos tämä tapahtuu, kristityt vangit yli kansakunnan täyttäisivät vankilajärjestelmän kirjekampanjalla minun vapauttamisekseni. Hän sanoo, että minut tunnetaan asukkaiden keskuudessa suuren uskon miehenä, koska minä vahvistin "Teen Challenge" -huumehoito-ohjelman ja muita palveluja sellaisille ongelmallisille ihmisille kuin hän itse. Siksi hän järkeili, "Sinua tarvitaan enemmän vankilan

---

ulkopuolella."

Minä kiitän Jumalaa Teen Challenge -projektista ja kaikista sen osatekijöistä: maataloista, karjataloista, hoitokeskuksista ja raamattukouluista. Ja minä olen kiitollinen jokaisesta muustakin Jumalaan keskittyneestä palvelutyöstä, jonka Herra on nostattanut ja siunannut tämän maan päällä. Kuitenkin kerron sinulle, että yksikään näistä suurista, näkyvistä teoista ei edusta Jumalan määritelmää uskosta. Itse asiassa, ei mikään teko, huolimatta sen suuruudesta, ole ollenkaan minkään arvoinen Herralle, elleivät ne pienet, salatut uskon asiat ole tehty.

Älykkäät, nokkelat ihmiset ovat tehneet vastaavia tekoja ilman Jumalaa. Sun Myung Moon ja hänen seuraajansa ovat maksaneet miljardien rakennuskomplekseista, jotka on perustettu massiivisiin hyväntekeväisyystöihin, ovat jopa ostaneet kansallisen uutispalvelun. Silti ei yksikään näistä asioista ole Jumalan mittayksikkö uskosta.

Jumalan silmissä todellisella uskolla ei ole mitään tekemistä koon tai työn määrän kanssa, jonka aiot saattaa päätökseen. Enemmän sillä on tekemistä elämäsi keskittymiskohteen ja päämäärän kanssa. Jumala ei ole niin huolissaan suuresta näyistäsi, kuin Hän on huolissaan siitä, mitä sinusta on tulossa.

Uskotko, että Herra on varustanut sinut unelmalla, joka vaatii ihmeen toteutuakseen? Onko sinua haastettu ottamaan askel uuteen suuntaan, joka vaatii yliluonnollista uskoa? Tarvitsetko Jumalaa tekemään ihmeen kotonasi - fyysisen, taloudellisen tai hengellisen?

Kohtaat suljettuja ovia ja epäonnistumista, kunnes käsittelet Jeesuksen sanoja."Jos ette ole olleet uskolliset siinä, mikä on toisen omaa, kuka teille antaa sitä, mikä teidän omaanne on?" (Luuk. 16:12). Toisin sanoen Jeesus sanoo, "Kerrot haluavasi ilmestyksen, jotain, jonka avulla kykenisit tekemään suurempia asioita. Kuitenkin, kuinka sinulle voitaisiin antaa tuollainen usko, jos et ole luotettava niissäkään asioissa, jotka sinulle on jo annettu?"

Jeesuksen sanojen täytyi jättää Hänen opetuslapsensa raapimaan päätään. Heidän Herransa tiesi, että he eivät omistaneet mitään, heillä oli paljon vähemmän, kuin mitä jollekin toiselle oli annettu. He olivat hylänneet kaiken ollakseen Hänen opetuslapsiaan. Ja he olivat seuranneet Häntä parhaan kykynsä mukaan. Hänen sanansa eivät yksinkertaisesti näyttäneet kuuluvan heille.

Kysymys kuuluu, mitä Jeesus tarkoittaa sanoessaan, "siinä, mikä on toisen omaa" (16:12)? Hän puhuu ruumiistamme ja sielustamme, jotka Hän osti omalla verellään. "Te olette kalliisti ostetut. Kirkastakaa siis Jumala ruumiissanne, ja hengessänne, jotka ovat Jumalan" (1Kor. 6:20, jakeen loppu on jostain syystä jätetty pois suomalaisista Raamatuista).

Jeesus haluaa kertoa meille, "Teidän ruumiinne eivät enää kuulu teille. Ja jos ette pidä huolta tuosta ruumiista - jos ette anna minun katsoa teidän sisimpäänne, siivota pois syntinne ja pyhittää teidät - kuinka voitte odottaa minun uskovan teille jotain suurempaa? Astu ensin askel takaisin ja katso, mitä olet tehnyt niille asioille, jotka olen jo valmiiksi antanut sinulle."

Kun opetuslapset nyt pyysivät uskon lisäämistä, Jeesuksella oli heille valmis vastaus: "Jos teillä olisi uskoa sinapinsiemenenkään verran, niin te voisitte sanoa tälle silkkiäispuulle: 'Nouse juurinesi ja istuta itsesi mereen', ja se tottelisi teitä" (Luuk. 17:6). Jälleen kerran Herran ensisijainen huomion kohde oli pienemmät uskon asiat, joita verrattiin yhteen ainoaan sinapin siemeneseen.

Tämä jae silkkiäispuun siirtämisestä on aina kiehtonut minua. Kun luemme sen, me kuvittelemme

---

ihmisen, jolla on suuri usko, seisovan puun vieressä ja komentavan, "Mene, irtoa, istuta itsesi mereen ja kasva siellä." Sitten me kuvittelemme sen puun nousevan juuriltaan, kohoavan maasta ja leijailevan, kunnes se uppoaa aaltoihin.

Mitä Jeesus voisi muistuttaa tällä mielikuvalla? Silkkiäispuuta ei voida istuttaa mereen niin, että se selviytyisi - se kuolisi välittömästi. Lisäksi, meidän Jumalamme ei ole showmies. Hän ei tee tai esitä asioita näytösten tähden. Silti me tiedämme, että jokainen Jeesuksen puhuma sana on tarkoitettu opastukseksemme. Mikä siis on merkitys tässä?

Saatat sanoa, "Meidän Herramme on mahdottomuuksien Jumala." Olen eri mieltä. Jopa Jeesuksen päivänä oli muutamalle miehelle mahdollista vetää puu ylös juurineen, kantaa se mereen ja istuttaa sinne. Tänä päivänä sellainen teko on vielä vähemmän vaikea, kun on voimakkaita koneita, jotka kykenevät vetämään ylös isoja puita pelkästään sekunneissa. Missä on se usko, jota siinä tarvitaan?

Minä uskon, että tämä ilmaisu kertoo sydämissämme olevien juurien vetämisestä. Jeesus puhuu pahuuden juurista, niistä kätkeytyistä asioista, jotka meidän on selvitettävä, kun olemme Hänen seuraajiaan. Hän tarkoittaa sanoa, "Ennen kuin voitte uskoa Jumalan siirtävän vuoria, teidän on poistettava juuret. Ja te ette tarvitse jotain suurta, apostolista uskoa sen tekemiseen. Kaikki, mitä tarvitsette, on pienin määrä uskoa. Minä pyydän teitä tekemään jotain hyvin alkeellista: vetämään pois synnin juurenne. Minä haluan teidän tutkivan sydäntänne ja poistamaan kaiken, mikä ei ole minun kaltaistani."

Ensimmäinen uskon teko - se, joka meidän on tehtävä ennen kuin mitään muita tekoja voi tulla - on olla uskollinen sille, mikä on Jumalan. Me yksinkertaisesti emme voi edes ajatella ottavamme tehtäväksemme mitään työtä Jumalan nimessä, jos synnin juuremme kasvavat syvemmälle. Ja tuota haastetta vetää juuret pois ei ole rajattu paimenille, opettajille ja evankelistoille. Se on jokaisen kristityn työ. Kysy siis itseltäsi: mikä on se synnin juuri, joka on kaivautunut syvälle ruumiiseesi ja henkeesi? Onko se pornografia, ahneus, kateus, katkeruus, hylätyksi tulemisen pelko, alhainen itsetunto, tarpeettomuuden tunne?

Jeesus opastaa meitä, "Jos sinun silmäsi viettelee sinua, heitä se pois" (Mark. 9:47). Tietenkin tämä käsky on merkitykseltään hengellinen. Me tiedämme, että se ei ole kirjaimellisesti silmämme, mikä laittaa meidät tekemään syntiä, vaan ennemmin himojen täyttämisen sydämemme silmä. Silti, kuinka me voimme vetää juurineen pois jotain sellaista, mikä on kasvanut syvällä sisällämme vuosien ajan? Sellaisten linnoitusten juurineen poistaminen vaatii uskoa.

Itse asiassa tämä on Jeesuksen viesti sinapin siemenestä. Hän kertoo meille, että uskon kautta me voimme poimia elämästämme minkä tahansa synnin juuren - sen, josta Jumala on meitä muistuttanut vuosien ajan.

Tämä on se syy, miksi kirjoitin viimeisimmän kirjani, "Parempi liitto". Yhdessä kohdassa minusta tuntui, kuin olisin ollut jumissa, ihmettelin kuinka me ikinä kykenisimme kitkemään syntejämme pois. Minä mietin tätä ongelmaa eräänä yönä ollessani lomalla, samalla kun kävelin rannalla. Minä tunsin Pyhän Hengen kertovan minulle, "David, katso Otavaa. Omassa voimassasi sinulla on yhtä paljon mahdollisuuksia poistaa synti sydäimestäsi kuin hypätä tuon tähtikuvion yli."

Uusi liitto osoittaa meille, että me kykenemme kitkemään jopa syvimmän synnin juuren, mutta ainoastaan luottamalla Pyhään Henkeen. Yhden ainoan uskonjyvän kautta me kykenemme

---

rukoilemaan, "Isä, sinä lupasit liitossasi voittaa minun syntini. Sinä tiedät kaiken tästä minun erityisestä synnistäni. Olet muistuttanut minua siitä vuosia. Nyt minä pyydän sinua huolehtimaan siitä. Minä vihaan sitä ja haluan sen vedetyksi pois. Minä uskon, että sinä teet tämän minun puolestani, Herra."

Jeesus sanoo, että jos me puhumme sellaisesta uskosta Jumalan liiton lupauksiin, meidän juuremme poistuu, "se tottelisi teitä" (Luuk. 17:6). Tuossa pisteessä Pyhä Henki kitkee sen pahan juuren ja heittää sen Jumalan unohduksen mereen, eikä se enää milloinkaan vaivaa meitä.

Kaikki ne jumalalliset palvelijat, joita me pidämme suuren uskon ihmisinä - Yrjö Miller, Reese Howells ja muut - aloittivat tällaisella vähemmällä työllä. Ennen kuin he olivat valmiita tekemään mitään valtakunnan laajennusta, he antoivat Jumalan hoitaa heidän juurensa. He harjoittivat pientä uskon määrää, pyytäen Pyhää Henkeä paljastamaan jokaisen pahan asian heissä. Ja Pyhä Henki uskollisesti kitki pois heidän syntinsä, riisuen heidät kaikesta siitä, mikä oli lihasta.

Tuon prosessin aikana nämä miehet oppivat, että he olivat avuttomia, kykenemättömiä tekemään edes yksinkertaisinta kitkemistyötä omassa voimassaan. Kuitenkin, kun he tottelivat Jeesuksen käskyä kitkeä heidän juurensa pois uskon kautta, Pyhän Hengen työnä, ilmestykset tulivat ja heidän uskonsa ymmärrys lisääntyi.

Maksamme surullisen hinnan, jos emme välitä kitkeä pois syntejämme. Jos me tietoisesti annamme pahan juuren viipyä meissä, me menetämme kaikki hengelliset aseet paholaista vastaan. Ensin me menetämme otteemme miekastamme. Sitten meidät riisutaan kaikesta aseistuksesta. Lopulta me menetämme tahdon taistella. Kerro, kuinka voimme kaataa linnoituksia jos meillä ei ole aseita jäljellä? "Sillä meidän sota-aseemme eivät ole lihalliset, vaan ne ovat voimalliset Jumalan edessä hajottamaan maahan linnoituksia" (2Kor. 10:4).

Me näemme traagisen esimerkin tästä ensimmäisen Samuelin kirjan luvussa 13. Edellisessä luvussa Saul ja hänen 300 000 israelilaisen armeijansa olivat selvästi voittaneet ammonilaiset Gileadin Jaabeksessa. Israelin luottamus leijaili korkealla heidän suuren voittonsa ansiosta. Kuitenkin Jumala varoitti heitä, "Jollette kuule Herran ääntä, vaan niskoittelette hänen käskyjensä vastaan, niin Herran käsi on oleva teitä vastaan, niinkuin oli myös teidän isiänne vastaan" (1Sam. 12:15).

Nyt, luvusta 13 me löydämme Saulin ja kansan kulkevan tottelemattomuudessa. Tämä alkoi, kun Saul uhrasi kiellettyä uhria. Kansa asettui hänen puolelleen, sanoen, "Kuka ikinä sanoo, että Saulin ei tule olla kuninkaamme, hänet tapettakoon."

Kuitenkin, kun jumalallinen profeetta Samuel saapui näyttämölle, hän puhui Saulille nämä kamalat sanat: "Sinä olet tehnyt tyhmästi. Et ole noudattanut Herran, Jumalasi, käskyä, jonka hän antoi sinulle; muutoin olisi Herra vahvistanut sinun kuninkuutesi Israelissa ikuisiksi ajoiksi" (13:13).

Välittömästi me näemme Israelin tottelemattomuuden tuloksen. Vain neljä jaetta myöhemmin me lueimme, "Filistealaisten leiristä lähti ryöstöosasto kolmena joukkona" (13:17). Kolme yksikköä irtaantui palestiinalaisten pääjoukoista, levittäytyen ympäri Israelia ja ryöstellen kyliä. Nämä tunkeutujat ottivat saalista vapaasti, myös Israelin aseet.

Miksi Jumalan kansa ei noussut ryöstäjiä vastaan? Kuitenkin heillä oli runsaasti aseita (mukaan luettuna ammonilaisten aseet, jotka he olivat ottaneet taistelussa). Surullinen totuus on, että israelilaisilla ei ollut taisteluhenkä jäljellä heidän syntinsä tähden. Kun he näkivät vihollisen tulevan,

---

he pakenivat peloissaan.

Israelille ei jäänyt muuta kuin hiilihankoja, lapiota ja muita mautilojen hoitovälineitä. Mutta he eivät voineet muotoilla näitä aseiksi, koska ei ollut yhtään seppää jäljellä. "Ei yhtään seppää ollut löydettävissä koko Israelin maasta, sillä filistealaiset ajattelivat, että hebrealaiset muutoin teettäisivät miekkoja tai keihäitä" (13:19).

Jumalan viesti tässä kappaleessa on selvä: "Jos jatkatte tottelemattomuutta minua kohtaan, minä en enää kulje kanssanne. Voi näyttää siltä, että teette minun työtäni. Mutta teillä ei ole minun läsnäoloa, siunausta tai voimaa."

Usko on ensisijaisesti tottelevaisuutta, sitä, että omistaa voiman totella Jumalan Sanaa. Ja saatana tietää tämän. Siksi hän tahtoo sinun pitävän kiinni siitä viimeisestä jäljellä olevasta juuresta sielussasi. Hän tietää, että se riisuu sinut kaikesta puolustuksesta, ryöstää sinut aseistasi ja nolaa taisteluhenkesi.

Minä näen tämän tapahtuvan palvelijoille ja maallikkokristityille ympäri maailman. Heillä on kaikki ne työkalut, jotka ovat välttämättömiä heidän hyvien tekojensa tekemiseen. Ja kun he katsovat työntekonsa peltujen yli, he onnittelevat itseään suuresta sadonkorjuusta ja täydestä lammaslaumasta. Silti, kaiken aikaa, he ovat vaarassa. Heidän sydämissään on ryöstäjä, helmasynti, jolle he eivät tee mitään. Ja se ryöstää heitä, varastaen heidän taistelutahtonsa. Myöhemmin, kun saatana tunkeutuu heidän elämäänsä, he antautuvat ilman taistelua. Heillä ei yksinkertaisesti ole mitään, millä puolustautua häntä vastaan.

Kuten Saul, kaikki uskovat, joilla on syvät synnin juuret, päätyvät hämmentyneiksi, mieleltään epävarmoiksi ja pelkääviksi. Kirjoitus sanoo heistä, "Jumalattomat pakenevat, vaikka ei kenkään aja takaa, mutta vanhurskaat ovat turvassa kuin nuori jalopeura" (Snl. 28:1). Sellaiset ihmiset saattavat kertoa itselleen, "Minulla on yhä kaksi asetta: rukous, ja usko Jumalan Sanaan." Surullisesti, heillä ei ole. Daavid lausuu, "Jos minulla olisi väärä sydämessäni, ei Herra minua kuulisi" (Ps. 66:18).

Meidän täytyy yksinkertaisesti sanoa pahoille juurillemme, "Lähtekää pois." Ja meidän täytyy uskoa, että ne menevät, Jumalan liiton lupauksen mukaan. Ainoastaan silloin meidän taisteluhenkemme palaa. Me tartumme jälleen Jumalan kaksiteräiseen miekkaan. Ja me näemme, kun rukouksiimme vastataan nopeasti. Lopulta, me olemme täynnä rohkeutta ja iloa, joka saa paholaiset pakenemaan.

Uskon lisän vastaanottamisessa on toinenkin askel. Jeesus vastasi Hänen opetuslastensa pyyntöön lisätä uskoa vielä toisellakin tavalla. Hän kertoi heille: "Jos jollakin teistä on palvelija kyntämässä tai paimentamassa, sanooko hän tälle tämän tullessa pellolta: 'Käy heti aterialle'? Eikö hän pikemminkin sano hänelle: 'Valmista minulle ateria, vyötyydy ja palvele minua, sillä aikaa kuin minä syön ja juon; ja sitten syö ja juo sinä'? ...Niin myös te, kun olette tehneet kaiken, mitä teidän on käsketty tehdä, sanokaa: Me olemme ansiottomia palvelijoita; olemme tehneet vain sen, minkä olimme velvolliset tekemään" (Luuk. 17:7-8,10).

Selvästi Kristus puhuu tässä meistä, Hänen ja Jumalan palvelijoista. Lyhyesti, Hän kertoo meille, että meidän on ruokittava Jumalaa. Saat ihmetellä, "Minkälaista ruokaa meidän oletetaan tuovan Herralle? Mikä tyydyttää Hänen nälkensä?"

Raamattu kertoo meille, "Ilman uskoa on mahdoton olla otollinen" (Hebr. 11:6). Yksinkertaisesti sanottuna, Jumalaa miellyttävin ateria on usko. Se on sitä ruokaa, joka miellyttää Häntä.

Me näemme tämän kuvailtuna läpi Kirjoitusten. Kun sadanpäämies pyysi Jeesusta parantamaan sairaan palvelijansa pelkästään sanomalla sanan, Kristus ylisti tuon miehen elävää uskoa. Hän vastasi, "Totisesti minä sanon teille: en ole kenelläkään Israelissa löytänyt näin suurta uskoa" (Matt. 8:10). Jeesus tarkoitti sanoa, "Tässä on pakana, ulkopuolinen, joka ruokkii minun henkeäni. Minkä ravitsevan aterian tämän miehen usko minulle antaakaan!"

Samoin heprealaiskirjeen luku 11 kertoo suurista Herran juhla-aterioista. Tämä kuuluisa luku kuvailee Jumalan rakastamien satureiden uskoa läpi historian.

Seuraavaksi, minä huomaan Jeesuksen sanoissa tylyn ilmauksen: "Te ette syö ensin. Minä syön." Toisin sanoen, meidän ei ole kulutettava uskoamme omiin kiinnostuksiimme ja tarpeisiimme. Enemmän meidän uskomme on tarkoitettu ravitsemaan herramme nälkää. "Valmista minulle ateria, vyöttäydy ja palvele minua, sillä aikaa kuin minä syön ja juon; ja sitten syö ja juo sinä" (Luuk. 17:8).

Kuinka usein uskomme kuluu omiin huoliimme enemmän kuin niihin, mitkä ovat Jumalan? Kuinka monet rukouksistamme koostuvat, "Herra, teen uskollisesti työtä sinun pelloillasi, kyntäen sinua varten. Ja nyt minä tarvitsen tätä tai tuota sinulta, että voisin jatkaa työtäni."

Vuosien kuluessa kymmenet paimenet ovat tulleet toimistooni vierailemaan luonani. Enemmistö käveli sisään kantamatta mukanaan Raamattuaan vaan jotain suurta suunnitelmaa. Sellaiset miehet olivat jonkun suuren näyn kuluttamia, kuitenkin he eivät ikinä puhuneet Jeesuksesta. Kaikki, mistä he pystyivät ajattelemaan, oli heidän unelmansa: kirkon rakentaminen, ruokkimisohjelma, palvelutyön laajentaminen.

Minä kiitän Herraa taivaasta tulleista unelmista ja haaveista. Suurin osa tänä päivänä toimivista Jumalaa korottavista yhteisöistä ovat täytettyjä näkyjä, saatettu valmiiksi Jumalan antamien taakkojen kautta. Kuitenkin monet raskautetut uskovat eivät huomaa, että ennen kuin unelma voi tulla todeksi, Jumala tekee usein vuosien riisumista, paljastamista ja särkemistä. Se yksinkertaisesti on Hänen tapansa.

Jeesus kertoo meille, "Minä tahdon teidän ruokkivan minua, antavan minulle täydet valtuudet muotoillakseni ja tehdäkseni teidät uudelleen minun kuvakseni. Ainoastaan tuokaa minulle uskonne. Minä vaikutan näyn toteutumisen."

Me saatamme voittaa juuremme, mutta me saatamme unohtaa, että Jumalan armo sai voiton meidän puolestamme. Jeesus jatkaa, "Ei kaiketi hän (Herra) kiitä palvelijaa siitä, että tämä teki, mitä oli käsketty? Niin myös te, kun olette tehneet kaiken, mitä teidän on käsketty tehdä, sanokaa: Me olemme ansiottomia palvelijoita; olemme tehneet vain sen, minkä olimme velvolliset tekemään" (Luuk. 17:9-10).

Sana "ansioton" tässä tarkoittaa "ilman meriittejä" - niin, ettei ole ansainnut mitään tekojen tai itsensä kautta. Jeesus sanoo, "Kun olette käsitelleet synnin juurenne uskolla, älkää sanoko: Minä tein sen, minä voitin. Ei, vaan ainoastaan teidän Isänne armo vapautti sinut."

Jotkut ihmiset tulevat ylpeiksi, kun he saavat voiton synnistä. He ajattelevat, "Minä olen saanut elämäni järjestykseen. Jumala saisi olla kiitollinen, että Hänellä on minussa puhdas astia."

Mutta Jeesus vastaa, "Ei, vaan totuus on, että sinä ainoastaan alat täyttää velvollisuuttasi. Siitä päivästä lähtien, kun sinut pelastettiin, minä olen käskennyt sinua hylkäämään syntisi. Miksi siis olet

---

odottanut viisi, kymmenen, kaksikymmentä vuotta minua totellaksesi? Ei sinulla ole aihetta onnitella itseäsi."

Tunnen erään kristityn veljen, jonka vaimo jätti hänet toisen miehen takia. Läpi tuon vaikean ajanjakson, tämä mies pysyi moraalisesti puhtaana. Myöhemmin, hän väitti, "Minä olen ansainnut vanhurskauteni. Minä maksoin siitä." Ei, ei milloinkaan. Sillä ei ole merkitystä, kuinka tuskallisia tai vaikeita meidän koettelemuksemme saattavat olla. Meidän tottelevaisuutemme ei voi milloinkaan tehdä meistä vanhurskaita. Se yksinkertaisesti on meidän velvollisuutemme.

Kuitenkin, jopa yksinkertaisin tottelevaisuus on ruokaa Herrallemme, koska se on syntynyt uskosta. Se on juhla-ateria, joka laittaa Hänet iloitsemaan ja sanomaan; "Sinä ruokit minua, tyydytät nälkäni."

Voitto tulee, kun me tiedostamme juuremme, kadumme, ja luotamme Jumalan uuden liiton lupauksiin. Oletko rehellinen Jumalalle, tiedostaen, että sinun juuresi tuhoavat sinua? Oletko todella katunut, harjoittaen uskoa Hänen liittonsa lupauksessa alistaa syntisi? Vain siten Herra vie sinut voittoon.

Olen elinaikanani tavannut kaksi kulttijohtajaa, joilla oli paljon seuraajia. Molemmat kultit ovat edelleen olemassa. Nämä miehet olivat idealisteja, täynnä karismaa, rohkeutta ja intoa. He olivat väsymättömiä evankelijoita, ja he palvelivat köyhiä ja puutteessa olevia. He rakennuttivat Raamattukouluja ja rakennusyhdistelmiä ja lähettivät lähetystyöntekijöitä ympäri maailmaa. Heidän omistautuneet seuraajansa jättivät taakseen kaiken palvelukseksi heidän rinnallaan.

Mutta molemmilla näistä suuresti lahjakkaista miehistä oli syvät himon juuret. Ja koska he kieltäytyivät käsittelemästä juuriaan, molemmat heistä joutuivat kauhistuttavien seksuaalisten riippuvuuksien kierteeseen.

Yksi miehistä matkusti erityisvarustellulla linja-autolla. Kerran hän kutsui minut sisään, ja heti, kun astuin sisälle, minä tunsin raskaan demonien vallan. Myöhemmin tuon palvelijan kamala moraalittomuus paljastui.

Toinen kulttijohtaja oli voimallinen saarnaaja, jolla oli selvä kutsumus evankelioimiseen. Myös hän oli lahjakas opetuslasten tekijä, houkutellen satoja nuoria palvelemaan ja tekemään evankeliointityötä. Lisäksi tämä palvelija oli vihkiytynyt aviomies ja perheenisä.

Mutta hän oli riippuvainen pornosta. Ja koska hän ei halunnut käsitellä syntiään mitenkään, hänen himonsa villiintyivät, johtaen hänen järjestönsä seksuaaliseen hulluuteen. Hän teki säännön, että jokaisen nuoren naisen, joka meni naimisiin, oli vietettävä ensimmäinen yö hänen kanssaan. Sitten hän käännösti muutamia niistä naisista prostituoiduiksi, lähettäen heitä tekemään sellaista, mitä hän kutsui "rakkauden evankelioinniksi".

Tämä kerran voideltu mies vietti viimeiset päivänsä astellen edestakaisin trailerikodissaan, kuin häkkiin vangittu leijona. Hänen syvät juurensa olivat muuttaneet hänet turmeltuneeksi mielipuoleksi.

Molemmat näistä miehistä olivat halunneet siirtää vuoria. He saarnasivat ja opettivat uskoa. Ja sadat saivat kosketuksen heidän palvelutehtäviensä kautta. Silti, minä kerron sinulle, Jumalalla ei ollut osaa heidän teoissaan. Miksi? Heidän intonsa oli lihasta, koska he kieltäytyivät vetämästä syntiään juurineen pois. Tuloksena heidän suuret tekonsa päättyivät täydelliseen tuhoon.

Jeesus sanoo sellaisista ihmisistä, "Monet tulevat sanoen: Me olemme parantaneet sairaita, ajaneet pois riivaajia, tehneet monia suuria tekoja. Mutta Hän sanoo: Lähtekää pois luotani, te pahuuden tekijät. Minä en ole milloinkaan tuntenut teitä" (Katso Matt. 7:22-23).

Puhuuko Jeesus sinulle, sinun juuristasi? Jos puhuu, niin kuuntele Hänen ääntään, maksoi mitä maksoi. Hän kehottaa sinua, "Unohda kaikki evankeliointi juuri nyt. Aseta syrjään unelmasi ja näkysi vähäksi aikaa. Minä olen uskonut sinulle yhden pienen uskonjyvän. Ja minä tahdon sinun olevan uskollinen tämän pienen jutun kanssa. Tule luokseni nyt, ja pyydä minua vetämään syntisi juurineen pois, uskon kautta. Sitten, ruoki minua tottelevaisuudellasi. Tee tämä, ja sinä tulet näkemään minun pyhän näkyäni tulevan toteutumaan sinun elämässäsi."